

[Udenrigsministeren]

menterne til gennemførelse af den sociale dimension.

På Det Europæiske Råds møde i København i juni lanceredes Kommissionens arbejde med hvidbogen om vækst og beskæftigelse. Den skal drøftes på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 10.-11. december. Arbejds-markedspolitikken bør komme til at indgå centralt i den kommende tids debat på grundlag af hvidbogen. Regeringen hilser også Kommissionens grønbog om arbejdsmarkeds- og socialpolitikken velkommen som et konstruktivt bidrag til det fremtidige samarbejde.

Det følger af nærhedsprincippet, at Unionens rolle skal begrænses til regulering af grænseoverskridende problemer. Arbejds-markedspolitikken må udformes med fuld respekt for eksisterende kollektive aftalesystemer som f.eks. det danske. Nærhedsprincippet gælder ikke blot for regelfastsættelsen, men også for gennemførelsen af de fælles regler i medlemslandene. De mindst bureaukratiske og de administrativt enkleste regler bør foretrækkes. Kontrollen med den nationale gennemførelse bør styrkes, så der ikke opstår skævheder.

Unionstraktaten indeholder i den arbejdsmarkeds- og socialpolitiske protokol en nydannelse, som er et konkret eksempel på nærhedsprincippet i praksis. Med den udbyggede såkaldte sociale dialog får brugerne, dvs. arbejdsmarkedets parter, nu reelle muligheder for at påvirke EU-regler af direkte betydning for dem. De kan vælge, om reglerne skal gennemføres i direktivform på traditionel vis, eller om de selv vil gennemføre dem via aftaler på europæisk plan.

Arbejdsmarkedets parters medvirken er en forudsætning for en politisk bæredygtig udvikling af Unionens fremtidige arbejdsmarkeds- og socialpolitik. Det kræver en målrettet indsats, som regeringen er fuldt ud rede til at deltage i. Udspillet ligger i første omgang i hænderne på Kommissionen og ikke mindst parterne selv. Jeg kan kun opfordre de danske parter til at tage den udfordring op og udnytte de nye muligheder.

Unionens fremtidige indsats bør primært ske i form af rammedirektiver; gennemførelse og udfyldning kan overlades til parterne. Netop Danmark har nyttige erfaringer at trække på og videregive. Denne partsindflydelse er vejen frem på arbejdsmarkedspolitikens område.

Men de nye regler må selvsagt ikke bruges som et skalkeskjul for nye blokeringer for fremskridt til skade for arbejdstagerne og dermed i sidste ende for virksomhederne selv. Udviklingen af et socialt og økonomisk afbalanceret Europa er en grundlæggende interesse for Danmark.

Hermed vil jeg videregive ordet til arbejdsministeren.

Anden næstformand (Grove):

Det er formanden, der videregiver ordet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Vi har nu pr. 1. november 1993 EU, Den Europæiske Union. I forbindelse med dens tilblivelse var der her i Danmark meget bred enighed om, at Europa har brug for et forpligtende samarbejde til sikring af velfærdssamfundets opretholdelse og udbygning.

Arbejdsløshedsproblemet er vort største problem. Ligesom Danmark arbejder alle EU-lande aktuelt på at løse det. Varige løsninger kan kun opnås i fællesskab og i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Også derfor arbejdede Danmark for en styrkelse af samarbejdet på det sociale og arbejdsmarkeds-mæssige område under forhandlingerne om Unions-traktaten.

Der er ikke brug for EU-regler, der lægger op til en bureaukratisk og alt for detaljeret styring. EU-reguleringer skal så vidt muligt have rammekarakter, således at medlemslandene kan fylde dem ud med konkrete regler, der stemmer overens med de særlige nationale forudsætninger. Det er derfor af afgørende betydning, at aftalesystemets styrke på det danske arbejdsmarked bevares.

EU's retsregler på arbejdsmarkedsområdet, den sociale dimension, må have karakter af mindstekrav til sikring af lønmodtagernes retigheder. Nærhedsprincippet skal anvendes sådan, at der tages hensyn til de forskellige traditioner og organisationsformer i de enkelte medlemslande. Dette princip er da også blevet traktatfæstet i artikel 3 B.

Jeg er ikke i tvivl om, at det som retsprincip og som politisk rettesnor vil komme til at spille en meget vigtig rolle i EU som en hensigtsmæssig afgrænsning af EU's og medlemsstaternes opgaver. Hermed indføres det princip, at EF ikke skal gribe ind på områder, hvor ar-